

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av mervärdesskattelagen och till vissa andra lagar

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att mervärdesskattelagen, lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen, lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och lagen om skatt på vissa försäkringspremier ändras.

Enligt förslaget ska det till mervärdesskattelagen fogas bestämmelser om den befrielse från skatt som förutsätts i mervärdesskattedirektivet. Organisationer och religionssamfund som bedriver allmännyttig verksamhet ska enligt förslaget ha rätt att få återbäring för den mervärdesskatt som inkluderats i förvärv av sådana varor som dessa aktörer för ut ur gemenskapen som en del av den välgörenhetsverksamhet eller den filantropiska verksamhet som de bedriver där. Återbäring söks genom en ansökan till Skatteförvaltningen.

Dessutom ska de bestämmelser som gäller skattefrihet för basförnödenheter som förs in av statliga aktörer och av filantropiska organisationer och välgörenhetsorganisationer preciseras så att de motsvarar importdirektivet.

I lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen föreslås en ändring som hänför sig till den bestämmelse om filantropiska organisationers och religionssamfunds utförsel som föreslås i mervärdesskattelagen.

I fråga om lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen föreslås det att den bestämmelse som gäller skatt som betalas på införsel mellan landskapet Åland och övriga Finland och det tidsmässiga hänförandet av det avdrag som görs på basis av den ska upphävas som onödig. Tullen fattar för närvarande förtullningsbeslut också om sådan införsel, så de allmänna bestämmelserna i mervärdesskattelagen om tidsmässigt hänförande kan även tillämpas i dessa fall. Av samma orsak föreslås det att lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ändras så att Tullens lagstadgade skyldighet att lämna uppgifter till Skatteförvaltningen också ska gälla införsel mellan landskapet Åland och övriga Finland.

Dessutom föreslås en hänvisningsändring i lagen om skatt på vissa försäkringspremier.

Lagarna avses träda i kraft våren 2023. De ändringar av mervärdesskattelagen och av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen som gäller återbäring avses dock träda i kraft den 1 juli 2023. Återbäring kan dock sökas först den 1 januari 2024 eller därefter.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
MOTIVERING	3
1 Beredning.....	3
2 Nuläge och bedömning av nuläget.....	3
2.1 Europeiska unionens lagstiftning	3
2.2 Nationell lagstiftning.....	5
2.2.1 Förvärv för välgörenhetsverksamhet och filantropisk verksamhet	5
2.2.2 Andra ändringar	7
3 Målsättning och de viktigaste förslagen	8
3.1 Förvärv för välgörenhetsverksamhet och filantropisk verksamhet	8
3.1.1 Mervärdesskattelagen.....	8
3.1.2 Lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen.....	9
3.2 Övriga ändringar	10
4 Propositionens konsekvenser.....	10
4.1 Konsekvenser för företagen	10
4.2 Konsekvenser för den offentliga ekonomin	11
4.3 Konsekvenser för myndigheterna	11
5 Remissvar	12
6 Specialmotivering.....	13
6.1 Mervärdesskattelagen.....	13
6.2 Lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen.....	15
6.3 Lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ	17
6.4 Lagen om skatt på vissa försäkringspremier	18
7 Ikraftträdande.....	18
8 Förhållande till andra propositioner.....	18
LAGFÖRSLAG	19
1. Lag om ändring av mervärdesskattelagen.....	19
2. Lag om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen.....	21
3. Lag om ändring av 29 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.....	22
3. Lag om ändring av 1 § i lagen om skatt på vissa försäkringspremier	23
BILAGA	24
PARALLELLTEXTER	24
1. Lag om ändring av mervärdesskattelagen.....	24
2. Lag om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen.....	27
3. Lag om ändring av 29 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.....	29
4. Lag om ändring av 1 § i lagen om skatt på vissa försäkringspremier	30

MOTIVERING

1 Beredning

Propositionen har beretts vid finansministeriet. Utkastet till proposition var på remiss 3.11.–18.11.2022. Utlåtanden begärdes av myndigheter, filantropiska organisationer, intresseorganisationer inom näringslivet och aktörer som är centrala med tanke på propositionen samt av Ålands landskapsregering.

Beredningsunderlaget till propositionen finns i den offentliga tjänsten på adressen <https://valtioneuvosto.fi/hankkeet> med identifieringskoden [VM108:00/2022](#).

2 Nuläge och bedömning av nuläget

2.1 Europeiska unionens lagstiftning

Grunden för skatt inom det mervärdesskattesystem som tillämpas i Finland har definierats på ett sätt som är bindande för Finland i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, nedan *mervärdesskattedirektivet*. Mervärdesskatt betalas i regel på all försäljning av varor och tjänster som sker i form av ekonomisk verksamhet inom EU:s skatteområde, om inte försäljningen är skattefri enligt direktivet. Mervärdesskatt ska inte påföras konsumtion utanför EU.

I kapitel 6 i mervärdesskattedirektivet föreskrivs det om undantag för export. Enligt artikel 146.1 c ska medlemsstaterna undanta från skatteplikt leverans av varor till godkända organ som exporterar dessa varor ut ur gemenskapen som ett led i sina humanitära eller undervisande verksamheter eller välgörenhetsverksamheter utanför gemenskapen. Skattefriheten gäller således endast sådana samfund som definieras i medlemsstatens nationella lagstiftning.

Vid beviljandet av ovannämnda skattefrihet kan förfarandet för återbäring av mervärdesskatt tillämpas. Medlemsstaterna kan således bevilja undantag från skatteplikt antingen genom tillämpning av direkt undantag från skatteplikt eller genom förfarandet för återbäring.

I artikel 168 i mervärdesskattedirektivet föreskrivs det om den skattskyldiges avdragsrätt. I artikel 169.1 b föreskrivs det att förutom det avdrag som avses i artikel 168 ska den beskattningsbara personen ha rätt till avdrag för eller återbetalning av den mervärdesskatt som avses i den artikeln i den mån varorna eller tjänsterna används för transaktioner som är undantagna från skatteplikt i enlighet med bland annat artiklarna 146–149. De skatter som ingår i förvärv som gjorts för försäljning till filantropiska organisationer för nämnda ändamål får således dras av, det vill säga det är fråga om försäljning med så kallad nollskattesats.

Enligt artikel 143.1 b i mervärdesskattedirektivet ska medlemsstaterna från skatteplikt undanta slutlig import av varor i enlighet med bland annat rådets direktiv 83/181/EEG. Rådets direktiv 83/181/EEG av den 28 mars 1983 om räckvidden av artikel 14.1 d i direktiv 77/388/EEG om befrielse från mervärdesskatt vid slutlig införsel av vissa varor har ersatts med rådets direktiv 2009/132/EG av den 19 oktober 2009 om tillämpningsområdet för artikel 143 b och c i direktiv 2006/112/EG vad gäller befrielse från mervärdesskatt vid slutlig import av vissa varor, nedan *importdirektivet*. Enligt artikel 143.1 c i mervärdesskattedirektivet ska även slutlig import av varor från ett tredje territorium som ingår i gemenskapens tullområde undantas från skatteplikt.

Enligt artikel 43.1 a i importdirektivet ska väsentliga förnödenheter som statliga organisationer eller andra av behöriga myndigheter godkända välgörenhetsorganisationer eller filantropiska

organisationer utan kostnad förvärvat och inför för att dela ut gratis till behövande vara skattebefriade vid importen. Med väsentliga förnödenheter avses de varor som behövs för att uppfylla människors omedelbara behov, till exempel mat, medicin, kläder och sängkläder. Skattebefriade vid importen är enligt artikel 43.1 b också varor av alla slag som av en person eller organisation som är etablerad utanför gemenskapen utan något kommersiellt syfte hos avsändaren sänds gratis till av behöriga myndigheter godkända välgörenhetsorganisationer eller filantropiska organisationer för att enbart användas vid insamling av pengar vid enstaka välgörenhetsevenemang till förmån för behövande. Enligt artikel 43.1 c ska dessutom sådan utrustning och sådant kontorsmaterial vara befriade från skatt som av en person eller organisation som är etablerad utanför gemenskapen utan något kommersiellt syfte hos avsändaren sänds gratis till statliga organisationer eller andra av behöriga myndigheter godkända välgörenhetsorganisationer eller filantropiska organisationer för att enbart användas i deras verksamhet eller för deras välgörenhetssyften eller filantropiska syften.

I artiklarna 44–47 i importdirektivet finns närmare bestämmelser om tillämpningen av skattebefrielsen. Enligt artikel 44 ska skattebefrielse inte beviljas för alkoholhaltiga produkter, tobak, tobaksvaror, kaffe, te eller för andra motorfordon än ambulanser. Enligt artikel 45 ska skattebefrielse endast beviljas organisationer vars redovisningsförfaranden gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att övervaka deras verksamhet, och som medger all den säkerhet som anses nödvändig. Den organisation som är berättigad till befrielse får enligt artikel 46 inte överlåta eller hyra ut varor för andra ändamål utan att i förväg underrätta de behöriga myndigheterna om detta. Om en mottagare av en överlåtelse inte är berättigad till motsvarande skattefrihet vid import, ska överlåtaren i förskott betala mervärdesskatt på importen enligt den skattesats som var tillämplig den dag då varorna överläts och på grundval av det varuslag och värde som den dagen fastställdes eller godtogs av de behöriga myndigheterna. Artikel 47 innehåller en motsvarande bestämmelse om anmälningsskyldighet och skyldighet att betala skatt i situationer där importören inte längre uppfyller de villkor som ger rätt till skattebefrielse eller har för avsikt att använda varor som vid importen var skattebefriade för andra ändamål.

I rådets förordning (EG) nr 1186/2009 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse, nedan *tullfrihetsförordningen*, ingår en motsvarande bestämmelse om befrielse från importtullar för varor som är avsedda för välgörenhetsorganisationer och filantropiska organisationer. Enligt artikel 61.1 i tullfrihetsförordningen ska sådana varor som avses i led a–c i den förordningen beviljas befrielse från importtullar, såvida detta inte ger upphov till missbruk eller väsentlig snedvridning av konkurrensen och om inte annat följer av artiklarna 63 och 64. Enligt artikel 61.1 a beviljas befrielse från importtullar för basförnödenheter som importeras av statliga organisationer eller andra välgörenhetsorganisationer eller filantropiska organisationer som är godkända av de behöriga myndigheterna för kostnadsfri distribution till behövande. Bestämmelsen i tullfrihetsförordningen avviker från motsvarande bestämmelse i artikel 43.1 a i importdirektivet på så sätt att tullfrihetsförordningen inte förutsätter att de basförnödenheter som införs har förvärvats utan kostnad. Enligt artikel 61.1 b ska befrielse från importtullar också beviljas för varor av alla slag som utan några kommersiella avsikter hos avsändaren skickas kostnadsfritt av en person eller en organisation etablerad utanför gemenskapens tullområde till statliga organisationer eller andra välgörenhetsorganisationer eller filantropiska organisationer som är godkända av de behöriga myndigheterna, och som ska användas för att vid tillfälliga välgörenhetsevenemang skaffa medel till förmån för behövande. Enligt artikel 61.1 c ska befrielse från importtullar dessutom beviljas för utrustning och kontorsmaterial som utan några kommersiella avsikter hos avsändaren skickas kostnadsfritt av en person eller organisation etablerad utanför gemenskapens tullområde till välgörenhetsorganisationer eller filantropiska organisationer som är godkända av de behöriga myndigheterna, och uteslutande ska användas för att tillgodose behoven för deras löpande verksamhet eller för att de ska kunna uppfylla målen för sin välgörande

eller filantropiska verksamhet. I artiklarna 62–65 i tullfrihetsförordningen finns närmare bestämmelser om tillämpningen av befrielse från importtullar. Bestämmelserna motsvarar artiklarna 44–47 i importdirektivet.

Enligt artikel 123 i tullfrihetsförordningen kan, om befrielse från importtullar beviljas under förutsättning att mottagaren använder varorna på ett särskilt sätt, endast de behöriga myndigheterna i den medlemsstat i vars territorium dessa varor ska användas på detta sätt, bevilja denna befrielse.

Medlemsstaterna ska enligt artikel 140 a i mervärdesskattedirektivet undanta gemenskapsinterna förvärv av varor från skatteplikt när leverans av sådana varor av en beskattningsbar person under alla förhållanden skulle vara undantagen från skatteplikt inom deras respektive territorium och enligt artikel 140 b när importen av varorna under alla förhållanden skulle vara undantagen från skatteplikt i enlighet med artikel 143.1 a, b och c samt e–l. Syftet med artikeln är att säkerställa likabehandling mellan inhemska försäljningar och gränsöverskridande transaktioner. Artikeln gäller alltså endast situationer där överlåtelse eller import av varor har befriats från skatt under alla omständigheter.

Enligt artikel 51 i importdirektivet ska varor som införs av statliga organisationer eller andra välgörenhetsorganisationer eller filantropiska organisationer, godkända av behöriga myndigheter, vara skattebefriade vid importen om de är avsedda att gratis delas ut till offer för katastrofer som drabbar territorier i en eller flera medlemsstater eller gratis ställas till förfogande för offren för sådana katastrofer samtidigt som de förblir respektive organisationers egendom. Enligt artikel 53 första stycket i importdirektivet förutsätter beviljandet av denna befrielse ett beslut av kommissionen på begäran av den eller de medlemsstater som berörs i enlighet med ett katastrofförfarande som innefattar samråd med de andra medlemsstaterna. Beslutet ska vid behov ange befrielsens räckvidd och förutsättningar. I artikel 101a.1 i mervärdesskattedirektivet föreskrivs det att en medlemsstat som av kommissionen, i enlighet med artikel 53 första stycket i rådets direktiv 2009/132/EG, har fått tillåtelse att tillämpa ett undantag på varor som importerats till förmån för katastroffer, får medge ett undantag med rätt till avdrag för den mervärdesskatt som betalats i det tidigare ledet på samma villkor, för gemenskapsinterna förvärv och leveranser av sådana varor och tillhandahållanden av tjänster som hör samman med sådana varor, inbegripet uthyrningstjänster.

På begäran av 18 medlemsstater meddelade kommissionen den 1 juli 2022 ett beslut om befrielse från importtullar och mervärdesskatt på import som beviljas för varor som kostnadsfritt ska delas ut eller göras tillgängliga för personer som flyr från kriget i Ukraina och för behövande personer i Ukraina ((EU) 2022/1108), som gäller dessa stater och är i kraft temporärt till utgången av 2022, nedan *kommissionens beslut*. Den skattefrihet vid import som avses i beslutet tillämpas bland annat när sådana välgörenhetsorganisationer och filantropiska organisationer som medlemsstaten godkänt importerar varor för att överlåtas till en statlig aktör i Ukraina eller till en välgörenhetsorganisation eller filantropisk organisation som godkänts av Ukrainas behöriga myndigheter för att kostnadsfritt delas ut till personer som behöver hjälp i Ukraina.

2.2 Nationell lagstiftning

2.2.1 Förvärv för välgörenhetsverksamhet och filantropisk verksamhet

Rörelsemässig försäljning av varor och tjänster i Finland är mervärdesskattepliktig, om inte någon särskild bestämmelse om skattefrihet är tillämplig på försäljningen. I mervärdesskattelagen (1501/1993) finns inga sådana bestämmelser om filantropiska organisationers utförsel som motsvarar artikel 146.1 c i mervärdesskattedirektivet. Försäljning av varor och tjänster i Finland

till allmännyttiga organisationer som bedriver välgörenhetsverksamhet eller filantropisk verksamhet är i princip belagd med mervärdesskatt. Allmännyttig verksamhet som bedrivs av ideella organisationer är befriad från mervärdesskatt och således har aktörerna inte rätt att dra av mervärdesskatten från den skatt som inkluderats i priset på varor och tjänster som förvärvats för allmännyttig verksamhet. De skattekostnader som ingår i inköp ska således bäras av organisationerna i fråga. Detsamma gäller vid motsvarande förvärv som görs av religiösa samfund. Detta är förenligt med mervärdesskattens karaktär av en konsumtionsskatt.

Förvärv som organisationer som bedriver allmännyttig verksamhet gör i Finland för filantropisk verksamhet som de bedriver utanför gemenskapen omfattas inte av mervärdesskatt, om de allmänna bestämmelserna i mervärdesskattelagen om befrielse från skatt vid utförsel kan tillämpas på försäljningen av varor. Bestämmelser om skattefrihet vid internationell varuhandel finns i 6 kap. i mervärdesskattelagen. Enligt 70 § 1 mom. 1 punkten i mervärdesskattelagen betalas inte skatt på försäljning av en vara när säljaren eller någon annan för hans räkning transporterar varan till en plats utanför gemenskapen. Enligt 70 § 1 mom. 2 punkten betalas skatt inte heller på försäljning av en vara när ett självständigt transportföretag på uppdrag av köparen transporterar varan direkt till en ort utanför gemenskapen.

Befrielse från skatt vid utförsel enligt mervärdesskattelagen kan inte tillämpas i en situation där en allmännyttig organisation förvärvar varor för förvaring i ett lager, varifrån varorna först senare förs ut ur gemenskapen för att användas i filantropisk verksamhet. Skattebefrielse kan inte heller tillämpas i en situation där varor överläts till en allmännyttig organisation i Finland och den allmännyttiga organisationen själv ordnar transporten av varorna ut ur gemenskapen.

Enligt 94 § 1 mom. 12 punkten i mervärdesskattelagen är import av varor skattefri i fråga om varor som är tullfria bland annat enligt artiklarna 60–65 i tullfrihetsförordningen. Den befrielse från importtullar enligt artikel 61 i tullfrihetsförordningen för varor som är avsedda för välgörenhetsorganisationer och filantropiska organisationer gäller basförnödenheter som utan vederlag förs in till EU:s tullområde för kostnadsfri distribution till behövande, varor som fås utan vederlag för tillfälliga medelinsamlingar samt sådan utrustning och sådant kontorsmaterial som organisationerna utan vederlag fått för sin verksamhet. Såsom det konstateras ovan i avsnitt 2.1, förutsätter befrielsen från skatt för basförnödenheter i artikel 61.1 a i tullfrihetsförordningen inte att basförnödenheterna har förvärvats kostnadsfritt. Ordalydelsen i mervärdesskattelagen gör det således möjligt att skattefritt även föra in basförnödenheter som förvärvats mot vederlag. Till denna del är befrielsen från skatt enligt mervärdesskattelagen mer omfattande än skattebefrielsen enligt mervärdesskattedirektivet och importdirektivet i fråga om basförnödenheter som införs av statliga institutioner, filantropiska organisationer och välgörenhetsorganisationer. Detta leder till problem med konkurrensneutraliteten, eftersom det är förmånligare för allmännyttiga organisationer att föra in sådana basförnödenheter som delas ut kostnadsfritt till behövande i Finland än att köpa motsvarande varor i Finland eller i något annat EU-land.

Befrielsen från skatt vid import gäller inte sådana varor som vid en senare tidpunkt ska föras ut till länder utanför EU för att användas i allmännyttiga organisationers filantropiska verksamhet.

Enligt 38 f § i mervärdesskattelagen är försäljning och gemenskapsinterna förvärv av varor till personer som flyr Rysslands invasion av Ukraina och försäljning av tjänster som hänför sig till sådana varor under vissa förutsättningar befriade från skatt med avdragsrätt, det vill säga omfattas av nollskattesats. En förutsättning för skattefrihet är att den som köper varorna är en sådan statlig aktör i en annan medlemsstat eller en sådan av de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater godkänd organisation som avses i kommissionens beslut när det gäller verksamhet i organisationens eget land, ett sådant allmännyttigt samfund som avses i 4 § i mervärdesskattelagen, ett sådant religionssamfund som avses i 5 § i mervärdesskattelagen eller en aktör som

kostnadsfritt överlåter varor till ovannämnda aktörer eller ett sådant offentligt samfund som avses i 6 § i mervärdesskattelagen eller en anordnare av sådana mottagningstjänster som avses i 13 § i lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel (746/2011). Nollskattesatsen kan tillämpas bland annat när varor eller tjänster förvärfas för att överlåtas till en statlig aktör i Ukraina eller till en välgörenhetsorganisation eller en filantropisk organisation som godkänts av Ukrainas behöriga myndigheter för att utan vederlag delas ut till eller tillhandahållas personer som behöver hjälp i Ukraina. Med nollskattesatsen kompletteras den skattefrihet som med stöd av kommissionens beslut tillämpas på import av dessa varor. På motsvarande sätt som i fråga om kommissionens beslut tillämpas nollskattesatsen temporärt fram till den 31 december 2022. Välgörenhetsorganisationer och filantropiska organisationer kan således tillfälligt skattefritt köpa varor som förs ut ur gemenskapen till Ukraina för ovan beskrivna ändamål.

2.2.2 Andra ändringar

Enligt 25 a § i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996), nedan *speciallagen*, hänförs skatten och avdraget för den trots bestämmelserna i 135 a § 2 mom. och 141 § 4 punkten i mervärdesskattelagen till den kalendermånad under vilken skyldigheten att betala skatt har uppkommit enligt 87 § i mervärdesskattelagen. Enligt 87 § i mervärdesskattelagen ska på tidpunkten för uppkomsten av skyldigheten att betala skatt tillämpas vad som föreskrivs om tidpunkten för uppkomsten av tullskuld i artiklarna 77–80 och 83–88 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, nedan *tullkodexen*. Detta avser i regel den tidpunkt då tulldeklarationen för varor som överlåts till fri omsättning godtas. En tulldeklaration godtas när varorna har anmälts och de uppgifter som krävs för tullförandet har lämnats. Förtullningsbeslut fattas först efter det att tulldeklarationen har godtagits.

Enligt 135 a § 2 mom. och 141 § 1 mom. 4 punkten i mervärdesskattelagen ska sådan skatt på import som ska betalas till Skatteförvaltningen och skatteavdrag hänföras till den kalendermånad under vilken förtullningsbeslutet har getts.

I 29 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) föreskrivs det om utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter. I 6 mom. föreskrivs det om Tullen skyldighet att på eget initiativ lämna uppgifter som gäller mervärdesbeskattningen av varuimport. Enligt bestämmelsen ska Tullen dagligen lämna Skatteförvaltningen de uppgifter i tulldeklarationer och förtullningsbeslut som är behövliga för tillsynen över mervärdesbeskattningen av import. Uppgifterna lämnas med hjälp av elektronisk dataöverföring. Enligt bestämmelsen gäller denna skyldighet att lämna uppgifter inte införsel mellan landskapet Åland och en annan del av Finland. Denna begränsning beror på att Tullen i fråga om denna införsel inte fattade sådana förtullningsbeslut som registrerades i förtullningssystemet.

De ovannämnda bestämmelserna togs in i speciallagen och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ i samband med att den behörighet som gäller mervärdesbeskattningen överfördes från Tullen till Skatteförvaltningen i fråga om införsel som görs av importörer som är införda i registret över mervärdesskattskyldiga. Bestämmelsen i speciallagen behövdes eftersom vid denna tid fattade Tullen inte sådana förtullnings- eller beskattningsbeslut som registrerades i förtullningssystemet. Skatt som ska betalas eller som får dras av kunde således inte hänföras till förtullningsmånaden. I den regeringsproposition som gäller 29 § 6 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (RP 45/2017 rd) konstateras det att kommissionen bereder en ändring av bestämmelserna om skattegränshandel inom medlemsstater i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller

närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex, nedan *den delegerade förordningen*. Enligt propositionen är avsikten att bestämmelsen ska preciseras i fråga om införseln mellan Åland och det övriga Finland när nämnda ändring av den delegerade förordningen har antagits. Enligt motiveringen till regeringspropositionen skulle Tullen vid handeln mellan Åland och det övriga Finland med det dåvarande informationssystemet ha kunnat lämna uppgifter till Skatteförvaltningen endast på begäran.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Förvärv för välgörenhetsverksamhet och filantropisk verksamhet

3.1.1 Mervärdesskattelagen

Syftet med propositionen är att genomföra undantaget från skatteplikt enligt artikel 146.1 c i mervärdesskattedirektivet genom att undanta sådana varuförvärv som görs av aktörer som bedriver internationell välgörenhetsverksamhet och filantropisk verksamhet från skatteplikt, när de förvärvade varorna förs ut ur gemenskapen som ett led i sin välgörenhetsverksamhet eller filantropiska verksamhet. Genom det föreslagna undantaget från skatteplikt kan aktörer som bedriver internationell filantropisk verksamhet eller välgörenhetsverksamhet förvärva varor i förväg och hålla dem i lager, till exempel för att vid behov snabbt kunna reagera i en katastrofsituation eller nödsituation, utan att den mervärdesskatt som inkluderats i förvärvet blir en slutlig kostnad. Den föreslagna ändringen möjliggör också undantag från skatteplikt i en situation där en aktör som bedriver välgörenhets- eller filantropisk verksamhet själv transporterar varor ut ur gemenskapen.

Enligt mervärdesskattedirektivet kan undantag från skatteplikt beviljas antingen genom tillämpning av direkt undantag från skatteplikt eller genom tillämpning av förfarandet för återbäring. Vid tillämpning av direkt undantag från skatteplikt kan aktörer som bedriver välgörenhetsverksamhet eller filantropisk verksamhet förvärva varor direkt skattefritt och de behöver inte temporärt finansiera mervärdesskattens andel. När direkt undantag från skatteplikt tillämpas ska säljaren försäkra sig om att förutsättningarna för tillämpningen uppfylls. Om köparens avsikt är att före utförseln lagra varorna utanför gemenskapen kan det vara svårt för säljaren att få bevis på att varorna har förvärvats för ett ändamål som berättigar till undantag från skatteplikt. Organisationer som bedriver välgörenhetsverksamhet eller filantropisk verksamhet kan bedriva verksamhet i Finland, i andra medlemsstater och i länder utanför EU. När varor förvärvas för verksamheten känner man inte nödvändigtvis ännu till vad varorna slutligen används för eller var de används. I en sådan situation kan det undantag från skatteplikt som föreslås i propositionen och som gäller enbart varor som förs ut ur gemenskapen beviljas endast genom tillämpning av förfarandet för återbäring. Förfarandet för återbäring kan också bedömas vara mindre utsatt för missbruk, eftersom återbäring ska sökas separat och förutsättningarna för återbäring kontrolleras innan återbäringen betalas ut.

Av ovan nämnda skäl föreslås det att skattefriheten genomförs i form av återbäring.

Rätten till återbäring ska av neutralitetsskäl också gälla skatt som betalats på gemenskapsinterna förvärv och import av varor.

Aktörer som är berättigade till återbäring är sådana allmännyttiga samfund enligt 4 § i mervärdesskattelagen som bedriver välgörenhetsverksamhet eller filantropisk verksamhet utanför gemenskapen. Sådan verksamhet bedöms i huvudsak bedrivas av stora filantropiska organisationer, eftersom gränsöverskridande verksamhet kräver att aktörerna har mera resurser och samarbetsnätverk än till exempel i filantropisk verksamhet som bedrivs i Finland. Enligt förslaget

ska rätten till återbäring också gälla sådana religionssamfund enligt 5 § i mervärdesskattelagen som bedriver välgörenhetsverksamhet eller filantropisk verksamhet utanför gemenskapen.

Återbäringen ska inte gälla staten eller kommunerna. Anslagen för statens ämbetsverk och inrättningar budgeteras enligt priser som inte inkluderar mervärdesskatt och mervärdesskattens andel finansieras under ett separat utgiftsmoment, vilket innebär att den mervärdesskatt som ingår i priset inte får några kostnadseffekter i samband med förvärv. För att åstadkomma neutralitet när det gäller förvärv har välfärdsområdena och kommunerna enligt 130 § i mervärdesskattelagen rätt till återbäring från staten av skatt som inkluderats i ett förvärv och från vilken avdrag inte får göras eller för vilken återbäring inte betalas. Det är således inte nödvändigt att tillämpa ett separat återbäringsförfarande på varuförvärv för internationell filantropisk verksamhet och det skulle endast öka statens och kommunernas administrativa börda.

Skatten ska återbetalas kvartalsvis på basis av en ansökan som gjorts till Skatteförvaltningen. Detta motsvarar det förfarande för återbäring som för närvarande tillämpas på förvärv som görs av i Finland belägna diplomatiska beskickningar, organ inom EU och internationella organisationer.

Det föreslås att 94 § i mervärdesskattelagen, som gäller import som är skattefri, preciseras så att en förutsättning för skattefrihet i fråga om de varor som avses i artikel 61.1 a i tullfrihetsförordningen är att varorna har erhållits skattefritt. Syftet med ändringsförslaget är att säkerställa att skattefriheten överensstämmer med mervärdesskattedirektivet och importdirektivet. Ett ytterligare syfte är att undanröja problemet med konkurrensneutralitet i fråga om basförnödenheter som förs in av filantropiska organisationer.

3.1.2 Lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

Mervärdesskattedirektivet tillämpas inte på transaktioner som sker på Åland. Landskapet Åland hör enligt protokoll nr 2 som finns som bilaga till fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen (FördrS 103/1994) inte till Europeiska gemenskaperna mervärdesskatteområde, trots att landskapet hör till EU:s tullområde. I mervärdesbeskattningen betraktas Åland enligt mervärdesskattedirektivet som ett tredje territorium, som jämföras med tredjeländer, det vill säga länder utanför tullområdet. Införsel av varor från Åland till gemenskapens skatteområde utgör en händelse som ska beskattas som import vid mervärdesbeskattningen och utförsel av varor till Åland ska på motsvarande sätt befrias från skatt.

På Åland tillämpas i princip det normala mervärdesskattesystemet enligt mervärdesskattelagen. Enligt 1 a § i mervärdesskattelagen avses med Finland i mervärdesskattelagen Finlands mervärdesskatteområde enligt EU:s lagstiftning samt landskapet Åland. Med medlemsstat och gemenskapen avses medlemsstaternas och gemenskapens mervärdesskatteområde enligt Europeiska gemenskapernas lagstiftning.

Bestämmelser om undantag finns i speciallagen. Enligt 1 § i speciallagen tillämpas mervärdesskatte- och accislagstiftningen på transaktioner som omfattas av beskattningen och gäller landskapet Åland, om inte något annat föreskrivs i speciallagen. Enligt 8 § i speciallagen tillämpas vad som föreskrivs i fråga om utförsel av varor bland annat i 70 § 1 mom. 1–4 punkten i mervärdesskattelagen också då en vara transporteras från någon annan del av landet till landskapet Åland eller från landskapet Åland till någon annan del av landet eller till en annan medlemsstat. I 18 § i speciallagen föreskrivs det att vad som i 9 kap. i mervärdesskattelagen föreskrivs om införsel av varor till gemenskapen tillämpas också på införsel av varor till landskapet

Åland från en annan del av landet, en annan medlemsstat eller en plats utanför gemenskapen samt införsel av varor från landskapet Åland till en annan del av landet.

Enligt det lagförslag som gäller mervärdesskattelagen återbärs till allmännyttiga samfund och religionssamfund den skatt som inkluderats i förvärv av sådana varor som samfundet har förvärvat för att föra ut ur gemenskapen för sådan välgörenhetsverksamhet eller filantropisk verksamhet som samfundet bedriver utanför gemenskapen. Eftersom landskapet Åland hör till Finlands territorium enligt mervärdesskattelagen, ska återbäringen enligt lagförslaget också gälla utförsel från landskapet Åland till en plats utanför gemenskapen. Mervärdesskattedirektivet måste anses förutsätta att återbäringen också gäller varor som förs ut från en annan del av Finland till landskapet Åland. För enhetlighetens skull föreslås det att återbäringen också ska gälla utförsel från landskapet Åland till en annan del av Finland eller till en annan medlemsstat. Därför föreslås det att det till speciallagen fogas en bestämmelse enligt vilken bestämmelsen om återbäring i mervärdesskattelagen också ska tillämpas på utförsel från en annan del av Finland till landskapet Åland och från landskapet Åland till en annan del av Finland eller till en annan medlemsstat. Införsel av utförda varor till Finland eller till landskapet Åland eller till en annan medlemsstat ska vara skattepliktig, om inte någon bestämmelse om skattefrihet är tillämplig på införseln.

Preciseringen av skattefrihet vid införsel av basförnödenheter enligt det lagförslag som gäller mervärdesskattelagen förutsätter däremot ingen ändring av speciallagen, eftersom ändringen på grund av 18 § i speciallagen också gäller införsel av varor från en annan del av Finland, en annan medlemsstat eller en plats utanför gemenskapen till landskapet Åland samt införsel från landskapet Åland till en annan del av Finland.

3.2 Övriga ändringar

Det föreslås att 25 a § i speciallagen upphävs som obehövlig. Tullen använder numera databehandlingsteknik i samband med förtullningsbeslut också när det gäller sådan införsel, så de allmänna bestämmelserna i mervärdesskattelagen om tidsmässigt hänförande kan även tillämpas i dessa fall.

Av samma orsak föreslås det att 29 § 6 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ändras så att Tullens lagstadgade skyldighet att lämna uppgifter till Skatteförvaltningen också ska gälla införsel mellan landskapet Åland och det övriga Finland. Tullen lämnar redan nu de jämförelseuppgifter som behövs till Skatteförvaltningen även till denna del.

Dessutom föreslås en hänvisningsändring i lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966).

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Konsekvenser för företagen

De ändringar som gäller det nya förfarandet för återbäring bedöms i viss mån öka den administrativa bördan för välgörenhetsorganisationer och filantropiska organisationer samt för religionssamfund, eftersom de blir tvungna att särskilja de varor som förs ut ur gemenskapen för filantropisk verksamhet från de varor som används i annan filantropisk verksamhet samt att ansöka om återbäring av den mervärdesskatt som inkluderats i dessa förvärv genom en separat ansökan till Skatteförvaltningen. Organisationernas och religionssamfundens skattekostnader minskar till den del de får återbäring av den mervärdesskatt som inkluderats i varuförvärv.

Enligt uppgifter från de filantropiska organisationerna för endast ett fåtal sådana organisationer som bedriver internationell filantropisk verksamhet ut varor som omfattas av det återbäringsförfarande som föreslås i lagförslaget. Filantropisk verksamhet som riktas utanför gemenskapen bedrivs i allmänhet så att de varor som behövs för verksamheten förvärvas till exempel i det mottagande landet eller ett närområde till det mottagande landet i stället för att varorna förs ut ur Finland. Mängden varor som förs ut är beroende av antalet kriser och katastrofer och varierar således betydligt från år till år. Den mängd varor som religionssamfund för ut bedöms vara liten. Det bedöms att religionssamfunden för närvarande ger internationellt stöd huvudsakligen så att de stöder filantropiska organisationernas verksamhet till exempel genom donationer i stället för att själva bedriva filantropisk verksamhet utanför gemenskapen. Värdet av mervärdesskatten vid sådan utförsel av varor som omfattas av det återbäringsförfarande som föreslås i propositionen beräknas uppgå till högst några miljoner euro på årsnivå.

De föreslagna ändringarna har inte några konsekvenser för dem som säljer varor. Säljaren behandlar sin försäljning som normal skattepliktig försäljning.

Den precisering som föreslås i fråga om skattefrihet vid införsel ökar skattekostnaderna för de aktörer som för in basförnödenheter som är avsedda att doneras till behövande till den del basförnödenheterna har förvärvats mot vederlag. I och med den föreslagna ändringen ska mervärdesskatt betalas på införsel av sådana basförnödenheter. Enligt förslaget ska införsel av basförnödenheter som fått utan vederlag fortfarande vara skattefri. Enligt uppgifter från Tullen är det endast ett fåtal aktörer som för in sådana basförnödenheter som avses i artikel 61 i tullfrihetsförordningen. Värdet av införsel av basförnödenheter som köpts mot vederlag bedöms vara litet på årsnivå.

4.2 Konsekvenser för den offentliga ekonomin

Propositionen minskar mervärdesskatteintäkterna i Finland till den del filantropiska organisationer och religiösa samfund har rätt till återbärning av den mervärdesskatt som inkluderats i varuförvärv och som omfattas av tillämpningsområdet för det föreslagna återbäringsförfarandet.

Propositionen ökar mervärdesskatteintäkterna i Finland till den del statliga institutioner samt välgörenhetsorganisationer och filantropiska organisationer inte längre skattefritt kan föra in basförnödenheter som de köpt för att donera till behövande, utan de blir tvungna att betala mervärdesskatt på införseln.

Propositionen bedöms i sin helhet minska mervärdesskatteintäkterna med mindre än en miljon euro på årsnivå.

4.3 Konsekvenser för myndigheterna

De föreslagna ändringarna orsakar Skatteförvaltningen smärre kostnader av engångsnatur och fortlöpande kostnader i samband med det återbäringsförfarande som gäller filantropiska organisationer och religionssamfund. De ändringsbehov i fråga om informationssystemen som förorsakas av ändringarna är enligt Skatteförvaltningens bedömning små och kan genomföras i samband med det normala underhållet. De föreslagna ändringarna har inga betydande konsekvenser för personalen.

Dessutom orsakar de föreslagna ändringarna Skatteförvaltningen och Tullen smärre administrativa kostnader som hänför sig till kundstyrning, anvisningar och information. Ändringarna bedöms inte medföra något behov av tilläggsfinansiering för Skatteförvaltningen eller Tullen.

5 Remissvar

Utlåtanden om propositionsutkastet lämnades av 11 aktörer. Utlåtanden lämnades av Ålands landskapsregering, Tullen, Skatteförvaltningen, Finlands näringsliv rf, Finanssiala ry, Kyrkostyrelsen, Kyrkans Utlandshjälp, Ortodoxa kyrkan i Finland, Finlands Röda Kors, Företagarna i Finland rf och Skattebetalarnas Centralförbund rf.

Remissinstanserna förhöll sig positivt till propositionen.

Finlands Röda Kors framförde i sitt utlåtande att lagen bör stiftas så att den befrielse som gäller filantropiska organisationers utförsel också omfattar förvärv som gjorts före lagens ikraftträdande, åtminstone från och med 2020, och att det skulle vara effektivare att bevilja befrielse genom tillämpning av direkt undantag från skatteplikt. Av de orsaker som beskrivs i avsnitt 3.1.1 ansågs det av administrativa och tillsynsrelaterade skäl inte vara motiverat att skattebefrielse beviljas genom tillämpning av direkt undantag från skatteplikt. En retroaktiv tillämpning av undantag från skatteplikt skulle också vara utmanande av administrativa och tillsynsrelaterade skäl, eftersom förutsättningarna för skattebefrielse skulle vara svåra att konstatera i efterhand.

Finlands Röda Kors framförde också att i stället för att inskränka skattefriheten vid införsel av basförnödenheter bör lagen ändras så att också inhemsk försäljning av basförnödenheter till samfund som godkänts av Tullen ska vara skattefri. Finlands Röda Kors anser att mervärdesskattedirektivet möjliggör detta förfarande och hänvisar till artikel 143.1 b i mervärdesskattedirektivet, där det hänvisas till artikel 51 i importdirektivet. Såsom det konstateras ovan i avsnitt 2.1 förutsätter införandet av en nollskattesats för nyttigheter som överläts till katastrofoffer ett beslut av kommissionen, varvid nollskattesats kan beviljas på samma villkor som kommissionen har beslutat att bevilja befrielse från importtullar och från mervärdesskatt på import. Mervärdesskattedirektivet och importdirektivet möjliggör således inte att inhemsk försäljning av basförnödenheter till filantropiska organisationer och välgörenhetsorganisationer som godkänts av Tullen allmänt befrias från skatt.

Finlands Röda Kors anser också i sitt utlåtande att det finns tolkningsproblem i fråga om de förutsättningar för skattefrihet som gäller verksamhetens fortlöpande karaktär och det att varorna inte används. Även Kyrkostyrelsen ansåg att det skulle vara bra att klargöra kriterierna för verksamhetens fortlöpande karaktär. Motiveringen till lagförslaget har kompletterats till denna del. Finlands Röda Kors konstaterar att verksamhetens fortlöpande karaktär inte har definierats i direktivet och att det därför inte heller bör föreskrivas om detta i mervärdesskattelagen. Till denna del bör det konstateras att utförsel av varor är befriad från skatt enligt artikel 146.1 c i mervärdesskattedirektivet när varorna förs ut ur gemenskapen som ett led i humanitära eller undervisande verksamheter eller välgörenhetsverksamheter utanför gemenskapen. Direktivets ordalydelse förutsätter således att utförseln hänför sig till verksamhet av fortlöpande natur.

Kyrkans Utlandshjälp konstaterade att ansökningar om små återbäringsbelopp hos Skatteförvaltningen i praktiken kan medföra en större administrativ börda än vad återbäringsarnas ekonomiska betydelse är. Enligt propositionen ska sådana organisationer och religionssamfund som bedriver allmännyttig verksamhet ha rätt att få återbäring av den mervärdesskatt som inkluderats i förvärv. Aktörerna är inte skyldiga att ansöka om återbäring.

Kyrkans Utlandshjälp påpekade också i sitt utlåtande att det inte tydligt framgår av propositionen om återbäring alltid ska sökas hos Skatteförvaltningen i Finland i en situation där en vara har överlåtits i en annan medlemsstat för att föras ut ur gemenskapen. Rätten till återbäring

gäller endast situationer där ett varuförvärv omfattas av mervärdesskatt i Finland. Rätten till återbäring gäller också en situation där en filantropisk organisation transporterar varor som organisationen har förvärvat i Finland till en annan medlemsstat för att föras ut ur gemenskapen, om alla förutsättningar i den föreslagna 125 § uppfylls. Rätten till återbäring gäller endast situationer där en aktör som bedriver filantropisk verksamhet själv för ut varor ur gemenskapen som ett led i sin egen verksamhet.

Skatteförvaltningen konstaterade i sitt utlåtande att ändringarna har ringa konsekvenser för informationssystemen och att ändringarna kan genomföras i samband med det normala underhållet. Propositionen har inte några betydande konsekvenser för personalen. Dessa omständigheter har beaktats i konsekvensbedömningen.

Skatteförvaltningen föreslog dessutom i sitt utlåtande att bestämmelserna om det föreslagna skatteuppbördsförfarande som ska tillämpas på återbäring förtydligas. Avsikten är att i framtiden utreda om de bestämmelser i 12 kap. i mervärdesskattelagen som gäller beskattnings- och skatteuppbördsförfaranden som ska tillämpas på återbäring behöver ses över. Utredningen ska också omfatta den återbäring som nu föreslås. Avsikten är att det senare lämnas ett separat lagförslag om de ändringar som behövs.

6 Specialmotivering

6.1 Mervärdesskattelagen

94 §. I paragrafen föreskrivs det om skattefrihet för varor som importeras. Enligt 1 mom. 12 punkten är importen skattefri när det gäller import av varor som är tullfria enligt artiklarna 3–22, 54–56, 59, 60–65, 74–103, 106, 112 och 113 samt varor som är tullfria enligt artikel 43 och som avses i punkt B i bilaga II i rådets förordning (EG) nr 1186/2009 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse (*tullfrihetsförordningen*),

Med avvikelse från artikel 61.1 a i tullfrihetsförordningen är en förutsättning för skattefrihet vid import enligt artikel 43.1 a i importdirektivet att sådana väsentliga förnödenheter som statliga organisationer eller andra av behöriga myndigheter godkända välgörenhetsorganisationer eller filantropiska organisationer inför för att dela ut gratis till behövande har förvärvats utan kostnad. Skattefrihet enligt artikel 61.1 b och c i tullfrihetsförordningen förutsätter däremot uttryckligen att de ovannämnda aktörerna har fått varorna kostnadsfritt.

På grund av det som sägs ovan och av neutralitetsskäl föreslås det att 1 mom. 12 punkten ändras så att omnämmandet av artiklarna 60–65 i tullfrihetsförordningen stryks. Det föreslås att det föreskrivs om skattefrihet enligt dessa artiklar i en ny 15 a-punkt, enligt vilken import av sådana varor som avses i artiklarna 60–65 i tullfrihetsförordningen är skattefri under förutsättning att varorna har erhållits kostnadsfritt.

124 §. Paragrafen har upphävts genom lag 1486/1994. Det föreslås att det i stället för den upphävda paragrafen fogas en ny 124 § till lagen. I paragrafen tas in den nuvarande bestämmelsen i 126 § om minimibeloppet av den återbäring som betalas till utländska näringsidkare.

125 §. Paragrafen har upphävts genom lag 1359/2009. Det föreslås att det i stället för den upphävda paragrafen fogas en ny 125 § där det föreskrivs om rätt till återbäring av den skatt som inkluderats i förvärv som gjorts av välgörenhetsorganisationer och filantropiska organisationer som bedriver internationell filantropisk verksamhet. Före paragrafen läggs det till en ny mellanrubrik. Bestämmelsen motsvarar artikel 146.1 c i mervärdesskattedirektivet. Enligt det föreslagna 1 mom. har ett allmännyttigt samfund enligt 4 § och ett religionssamfund enligt 5 § i

mervärdesskattelagen rätt till återbäring av den mervärdesskatt som inkluderats i förvärv av sådana varor som samfundet har fört ut ur gemenskapen, utan att använda varorna inom gemenskapens territorium, för sådan välgörenhetsverksamhet eller filantropisk verksamhet av fortlöpande natur som samfundet bedriver utanför gemenskapen.

Rätten till återbäring ska gälla en situation där varor förs ut ur gemenskapen som en del av sådan välgörenhetsverksamhet eller filantropisk verksamhet som ett allmännyttigt samfund eller religionssamfund bedriver utanför gemenskapen och som är av fortlöpande natur. En verksamhet kan anses vara av fortlöpande natur till exempel när avsikten att bedriva välgörenhetsverksamhet eller filantropisk verksamhet utanför gemenskapen framgår av organisationens verksamhetsplan, handlingsprogram eller stadgar. Rätten till återbäring ska också gälla materialhjälp av engångsnatur till offer för en viss katastrof när katastrofhjälp ingår i organisationens normala verksamhet. Rätten till återbäring gäller däremot inte till exempel varor som en lokal förening som bedriver allmännyttig verksamhet skaffar för en enskild biståndstransport till katastrofoffer, när sådan filantropisk verksamhet inte ingår i föreningens normala verksamhet.

Med välgörenhetsverksamhet och filantropisk verksamhet avses till exempel humanitärt bistånd och utvecklingssamarbete. Det är fråga om verksamhet utan vederlag. Som sådan filantropisk verksamhet som berättigar till återbäring betraktas till exempel nödhjälp för att trygga de grundläggande behoven hos människor i utsatt ställning. Sådan välgörenhetsverksamhet som berättigar till återbäring är till exempel undervisningsverksamhet som ordnas i det mottagande landet, såsom ordnande av utbildning i första hjälpen, förebyggande hälsovårdsarbete och verksamhet som hjälper samhällen att förbereda sig för olika katastrofer eller för klimatförändringens konsekvenser. Som välgörenhetsverksamhet betraktas också till exempel verksamhet som förbättrar beredskapen i skolorna, katastrofberedskapen, vattentjänsterna eller saniteten i det mottagande landet.

En förutsättning för återbäring är att varorna inte har använts inom gemenskapen före utförseln. Med detta avses att varorna inte har använts i konsumtion. Testning av varornas skick och ihopsättning av varor före utförseln eller under lagringen i syfte att säkerställa att varorna är i användbart skick ska inte betraktas som ibruktagande av varorna.

Med skatt som inkluderats i förvärv avses enligt 102 § 1 och 3 mom. skatten på en vara eller tjänst som den skattskyldige köper av en annan skattskyldig eller den skatt på ett köp som ska betalas enligt 8 a–8 d eller 9 §, skatten på en importerad vara, skatten på ett gemenskapsinternt förvärv och skatt som betalas på sådan överföring av varor från upplagringsförfarande som avses i 72 l §.

Av administrativa skäl betalas enligt det föreslagna 2 mom. inte återbäring, om återbäringsbeloppet är mindre än 400 euro. Detta motsvarar det minimibelopp som tillämpas på återbäring till utlänningar.

Enligt 3 mom. i förslaget återbetalas skatten kvartalsvis på basis av en ansökan som gjorts till Skatteförvaltningen. Denna period överensstämmer med de perioder som gäller ansökan om återbetalning av skatt i fråga om internationella aktörer och diplomatförvärv. Skatten ska hänföras till den ansökningsperiod under vilken varorna har förts ut ur gemenskapen. Då ska ansökan om återbäring av den skatt som inkluderats i förvärv av sådana varor som förts ut ur gemenskapen i samma transport göras med en ansökan som gäller samma ansökningsperiod, även om de varor som förts ut ursprungligen har förvärvats vid olika tidpunkter. Av administrativa skäl ska ansökan göras inom ett år från det att varorna fördes ut ur gemenskapen. Detta motsvarar de tidsfrister som föreskrivs i 128 § för diplomatförvärv samt för Europeiska unionen och

andra internationella organisationer. Skatteförvaltningen kontrollerar förutsättningarna för återbäring och återbetalar skatten.

I 209 r § i mervärdesskattelagen föreslås bestämmelser om förvaringen av de handlingar som behövs för att konstatera förutsättningarna för återbäring.

Enligt 4 mom. i förslaget ska Skatteförvaltningen bestämma närmare om de uppgifter som ska ingå i ansökan, de handlingar som ska fogas till ansökan och om den lagerbokföring som sökanden ska hålla.

Enligt det föreslagna 5 mom. kan i de fall skatt har återburits till för stort belopp det överstora skattebelopp som återburits dras av från ett skattebelopp som återbärs senare.

126 §. I paragrafen föreskrivs det för närvarande om minimibeloppet av den återbäring som ska betalas till en utländsk näringsidkare. Det föreslås att bestämmelsen flyttas till en ny 124 § i stället för den 124 § som upphävts och att det i paragrafen tas in bestämmelser om sökande av ändring när det gäller förfarandet för återbäring enligt 125 §. I det föreslagna 1 mom. föreskrivs det att vad som i 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på den som är berättigad till återbäring enligt 125 §. Ett allmännyttigt samfund eller ett religionssamfund som är berättigad till återbäring ska således ha rätt att söka ändring i Skatteförvaltningens beslut om återbetalning av skatt. Ändring söks genom en begäran om omprövning i enlighet med lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

I 2 mom. i förslaget föreskrivs det att när ändring söks i ett beslut som fattats med stöd av 125 § räknas tidsfristen för begäran om omprövning från utgången av det kalenderår som omfattar den period som berörs av beslutet. Detta motsvarar den tidsfrist för sökande av ändring som gäller för Europeiska unionen och andra internationella organisationer.

209 r §. I paragrafen föreskrivs det om förvaringen av fakturor som ligger till grund för en sådan ansökan om skatteåterbäring som gäller i 128, 129 och 129 a–129 c § avsedda förvärv. Enligt bestämmelsen ska fakturan förvaras i tre år från ingången av året efter fakturans betalningsdag.

I 125 § i mervärdesskattelagen föreslås ett nytt förfarande för återbäring i fråga om förvärv som görs av samfund som bedriver internationell filantropisk verksamhet. Det förslås därför att det till paragrafen fogas en skyldighet att i fråga om en ansökan enligt 125 § förvara de handlingar som verifierar beloppet av den skatt som inkluderats i förvärvet av varorna och utförseln av dessa varor. Detta behövs för att Skatteförvaltningen ska kunna kontrollera förutsättningarna för återbäring. Den som ansöker om återbäring ska således kunna visa att de varor eller en del av dem som avses i den handling som verifierar beloppet av den skatt som inkluderats i förvärvet, till exempel en inköpsfaktura, har förts ut ur gemenskapen, det vill säga de fakturerade varorna ska kunna förknippas med exporthandlingarna. Detta förutsätter i praktiken tillbörlig lagerbokföring av de varor som lagrats. Handlingar som verifierar förutsättningarna för återbäring ska bifogas bokföringen. Handlingarna ska förvaras i tre år från ingången av året efter det år då varorna utfördes.

6.2 Lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

23 a §. I lagförslaget om ändring av mervärdesskattelagen föreslås det att det till den lagen fogas en ny 125 § där det föreskrivs om återbäring av den skatt som inkluderats i varuförvärv när det gäller allmännyttiga samfund och religionssamfund som bedriver internationell filantropisk

verksamhet. Återbäringen gäller varor som har förts ut ur gemenskapen för välgörenhetsverksamhet eller filantropisk verksamhet utanför gemenskapen. Det föreslås att det till lagen om undantag för Åland fogas en ny paragraf, genom vilken den föreslagna bestämmelsen i mervärdesskattelagen om återbäring utsträcks till att också gälla varor som förs ut från en annan del av Finland till landskapet Åland eller från landskapet Åland till en annan del av Finland eller till en annan medlemsstat.

25 a §. I paragrafen föreskrivs det om det tidsmässiga hänförandet av skatten och avdraget för den i fråga om införsel från en annan del av Finland till Åland eller från Åland till en annan del av Finland till den del införseln av varor omfattas av Skatteförvaltningens beskattningsbehörighet.

Enligt paragrafen hänförs skatten och avdraget för den trots bestämmelserna i 135 a § 2 mom. och 141 § 4 punkten i mervärdesskattelagen till den kalendermånad under vilken skyldigheten att betala skatt har uppkommit enligt 87 § i mervärdesskattelagen. Enligt 87 § i mervärdesskattelagen ska det på tidpunkten för uppkomsten av skyldigheten att betala skatt tillämpas det som föreskrivs i artiklarna 77–80 och 83–88 i tullkodexen om tidpunkten för uppkomsten av tullskuld. Detta avser i regel den tidpunkt då tulldeklarationen för varor som överlåtits till fri omsättning godtas. En tulldeklaration godtas när varorna har anmälts och de uppgifter som krävs för tullförfarandet har lämnats. Förtullningsbeslut fattas först efter det att tulldeklarationen har godtagits.

Enligt 135 a § 2 mom. i mervärdesskattelagen ska sådan skatt på import som ska betalas till Skatteförvaltningen hänföras till den kalendermånad under vilken förtullningsbeslutet har getts. Om det i 100 a § avsedda särskilda förfarandet tillämpas på den skattskyldiges import, hänförs skatten dock till den kalendermånad under vilken skyldigheten att betala skatt har uppkommit. Skatt som får dras av ska enligt 141 § 1 mom. 4 punkten i mervärdesskattelagen hänföras till den kalendermånad under vilken ett förtullningsbeslut har getts.

Bestämmelsen i speciallagen togs in i samband med att beskattningsbehörigheten överfördes från Tullen till Skatteförvaltningen i fråga om införsel som görs av importörer som är införda i registret över mervärdesskattskyldiga. Bestämmelsen behövdes eftersom vid denna tid fattade Tullen inte sådana förtullnings- eller beskattningsbeslut som registrerades i förtullningssystemet. Skatt som ska betalas eller som får dras av kunde således inte hänföras till förtullningsmånaden.

Till följd av ändringar i EU:s tullagstiftning i anslutning till digitaliseringen av deklarationsförfarandena infördes från och med april 2021 elektroniska deklarationer vid införsel mellan landskapet Åland och övriga Finland och de förtullningsbeslut som grundar sig på deklarationerna började skickas elektroniskt till kunderna. Enligt artikel 6.1 i tullkodexen ska alla utbyten av uppgifter såsom deklarationer, ansökningar eller beslut mellan tullmyndigheterna och mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheterna och lagring av de uppgifter som krävs enligt tullagstiftningen ske med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik. Denna bestämmelse gäller i enlighet med artikel 1.3 i tullkodexen och artikel 134.1 i den delegerade förordningen också införsel mellan landskapet Åland och unionens övriga tullområde. Tillämpningen av bestämmelsen ska enligt artikel 278.2 b i tullkodexen inledas senast den 31 december 2022. I enlighet med den nationella tidsplanen införde Finland under perioden från den 19 april 2021 till den 31 augusti 2021 ett nytt elektroniskt förfarande vid införsel mellan landskapet Åland och övriga Finland.

Paragrafen föreslås bli upphävd som obehövlig. Eftersom Tullen numera fattar förtullningsbeslut också i fråga om införsel mellan Åland och övriga Finland kan de allmänna bestämmelserna

om tidsmässigt hänförande i 135 a § 2 mom. och 141 § 4 punkten i mervärdesskattelagen tillämpas också till denna del.

6.3 Lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

29 §. *Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter.* Paragrafen gäller utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter. I 6 mom. föreskrivs det om Tullens skyldighet att på eget initiativ lämna uppgifter som gäller mervärdesbeskattningen av varuimport. Enligt bestämmelsen ska Tullen dagligen lämna Skatteförvaltningen de uppgifter i tulldeklarationer och förtullningsbeslut som är behövliga för tillsynen över mervärdesbeskattningen av import. Uppgifterna lämnas med hjälp av elektronisk dataöverföring. Enligt paragrafen gäller denna skyldighet att lämna uppgifter inte införsel mellan landskapet Åland och en annan del av Finland. Denna begränsning berodde på att Tullen i fråga om denna införsel inte fattade sådana förtullningsbeslut som registrerades i förtullningssystemet.

Bestämmelsen togs in i lagen i samband med att den behörighet som gäller mervärdesbeskattningen överfördes från Tullen till Skatteförvaltningen i fråga om införsel som görs av importörer som är införda i registret över mervärdesskattskyldiga. I den regeringsproposition som gäller detta (RP 45/2017 rd) konstateras det att kommissionen bereder en ändring av bestämmelserna om skattegränshandel inom medlemsstater i den delegerade förordningen. Enligt propositionen är avsikten att 29 § 6 mom. om överlämnande av jämförelseuppgifter i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska preciseras i fråga om införseln mellan Åland och det övriga Finland när nämnda ändring av den delegerade förordningen har antagits. Enligt motiveringen till regeringspropositionen skulle Tullen vid handeln mellan Åland och det övriga Finland med det dåvarande informationssystemet ha kunnat lämna uppgifter till Skatteförvaltningen endast på begäran.

Ovannämnda ändring av den delegerade förordningen har antagits genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1063 av den 16 maj 2018 om ändring och rättelse av delegerad förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex. Genom artikel 134.3 i förordningen förlängdes möjligheten att i fråga om handel inom samma stat tillämpa tullförfaranden som inte baserar sig på elektronisk databehandlingsteknik. I denna bestämmelse föreskrivs det att fram till de datum då de nationella importsystemen uppgraderas får, i samband med handel med unionsvaror som äger rum inom samma medlemsstat, tullmyndigheterna i den berörda medlemsstaten godkänna att en faktura eller ett transportdokument används i stället för avsändnings- eller införseldeklarationen.

Till följd av ändringar i EU:s tullagstiftning i anslutning till digitaliseringen av deklarationsförfarandena infördes från och med april 2021 elektroniska deklarationer vid införsel mellan landskapet Åland och övriga Finland och de förtullningsbeslut som grundar sig på deklarationerna började skickas elektroniskt till kunderna. Enligt artikel 6.1 i tullkodexen ska alla utbyten av uppgifter såsom deklarationer, ansökningar eller beslut mellan tullmyndigheterna och mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheterna och lagring av de uppgifter som krävs enligt tullagstiftningen ske med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik. Denna bestämmelse gäller i enlighet med artikel 1.3 i tullkodexen och artikel 134.1 i den delegerade förordningen också införsel mellan landskapet Åland och unionens övriga tullområde. Tillämpningen av bestämmelsen ska enligt artikel 278.2 b i tullkodexen inledas senast den 31 december 2022. I enlighet med den nationella tidsplanen införde Finland under perioden från den 19 april 2021 till den 31 augusti 2021 ett nytt elektroniskt förfarande vid införsel mellan landskapet Åland och övriga Finland.

Tullen använder numera elektronisk databehandlingsteknik i samband med förtullningsbeslut också när det gäller införsel mellan Åland och övriga Finland. Därför föreslås det att meningen i 6 mom., enligt vilken Tullens skyldighet att lämna uppgifter inte gäller införsel mellan landskapet Åland och en annan del av Finland, stryks som obehövlig. Tullen ger redan nu Skatteförvaltningen de jämförelseuppgifter som är behövliga för tillsynen över mervärdesbeskattningen av import också i fråga om införsel mellan Åland och övriga Finland.

6.4 Lagen om skatt på vissa försäkringspremier

1 §. I 1 § 2 mom. föreskrivs det om skattefria försäkringspremier. Enligt bestämmelsen är bland annat försäkringspremier som grundar sig på försäkringsavtal enligt patientskadlagen (585/1986) fria från skatt. Patientskadlagen har upphävts genom patientförsäkringslagen (948/2019), som trädde i kraft den 1 januari 2021. Det föreslås att 2 mom. ändras så att hänvisningen till den upphävda patientskadlagen ändras till att gälla den gällande patientförsäkringslagen. Bestämmelsens faktiska tillämpningsområde ändras inte.

7 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft våren 2023.

Bestämmelserna om förfarandet för återbäring i 124–126 och 209 r § i lagen om ändring av mervärdesskattelagen samt den nya 23 a § som fogas till speciallagen träder dock i kraft först den 1 juli 2023.

De föreslagna ändringarna av mervärdesskattelagen och speciallagen tillämpas om en såld vara har levererats, ett gemenskapsinternt varuförvärv har gjorts eller skyldigheten att betala skatt för en importerad vara med stöd av 87 § i mervärdesskattelagen har uppstått den dag lagen träder i kraft eller därefter.

Den återbäring som avses i 125 § i mervärdesskattelagen kan dock sökas först den 1 januari 2024 eller därefter för att Skatteförvaltningen ska hinna genomföra de ändringar som behövs i informationssystemen.

8 Förhållande till andra propositioner

Riksdagen behandlar för närvarande regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av mervärdesskattelagen och vissa lagar som har samband med den (RP 226/2022 rd). I den nämnda regeringspropositionen föreslås det utöver andra ändringar att 94 § 1 mom. 23 punkten i mervärdesskattelagen ändras. I denna proposition föreslås också ändringar av 94 § 1 mom. i mervärdesskattelagen, och därför bör behovet av att samordna de föreslagna parallella lagändringarna beaktas vid behandlingen av propositionerna.

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan och eftersom rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt innehåller bestämmelser som föreslås bli genomförda genom lag, föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mervärdesskattelagen (1501/1993) 94 § 1 mom. 12 punkten samt 126 och 209 r §,
sådana de lyder, 94 § 1 mom. 12 punkten i lag 305/2016, 126 § i lag 1359/2009 och 209 r § i
lag 417/2022, samt
fogas till 94 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 1218/1994, 1486/1994,
763/1999, 940/1999, 935/2004, 1359/2009, 1392/2010, 1202/2011, 305/2016 och 417/2022, en
ny 15 a-punkt, till lagen en ny 124 §, i stället för den 124 § som upphävts genom lag 1486/1994,
samt en ny 125, § i stället för den 125 § som upphävts genom lag 1359/2009, och en ny mellan-
rubrik före den paragrafen som följer:

94 §

Skattefri är import av följande varor

12) varor som är tullfria enligt artiklarna 3–22, 54–56, 59, 74–103, 106, 112 och 113 samt
varor som är tullfria enligt artikel 43 och som avses i punkt B i bilaga II i rådets förordning (EG)
nr 1186/2009 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse (*tullfrihetsförord-*
ningen),

15 a) varor som enligt artiklarna 60–65 i tullfrihetsförordningen är tullfria, under förutsättning
att varorna har erhållits kostnadsfritt,

124 §

Om ansökan om återbäring gäller hela kalenderåret eller slutet av det ska återbäringsbelopp
under 50 euro inte återbäras. I andra fall betalas återbäring inte, om återbäringsbeloppet under-
stiger 400 euro.

Samfund som bedriver internationell välgörenhetsverksamhet och filantropisk verksamhet

125 §

Till ett allmännyttigt samfund enligt 4 § och ett religionssamfund enligt 5 § återbärs den skatt
som inkluderats i förvärv av sådana varor som samfundet har fört ut ur gemenskapen, utan att
använda varorna inom gemenskapens territorium, för sådan välgörenhetsverksamhet eller filan-
tropisk verksamhet av fortlöpande natur som samfundet bedriver utanför gemenskapen.

Förutsättningen för återbäring är att återbäringsbeloppet är minst 400 euro.

Skatten återbetalas kvartalsvis på basis av en ansökan som gjorts till Skatteförvaltningen. Den
skatt som inkluderats i förvärv hänförs till den ansökningsperiod under vilken varorna fördes ut
ur gemenskapen. Ansökan ska göras inom ett år från det att varorna fördes ut ur gemenskapen.

Skatteförvaltningen bestämmer närmare om de uppgifter som ska ingå i ansökan och om de
handlingar som ska fogas till ansökan samt om den lagerbokföring som sökanden ska hålla.

Om skatt har återburits till för stort belopp, kan det överstora skattebelopp som återburits dras
av från ett skattebelopp som återbärs senare.

126 §

Vad som i 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på den som är berättigad till återbäring enligt 125 §.

När ändring söks i ett beslut som fattats med stöd av 125 § räknas tidsfristen för begäran om omprövning från utgången av det kalenderår som omfattar den period som berörs av beslutet.

209 r §

En faktura som ligger till grund för en ansökan enligt 128, 129 och 129 a–129 c § ska förvaras i tre år från ingången av året efter fakturans betalningsdag. I fråga om en ansökan enligt 125 § ska de handlingar som verifierar beloppet av den skatt som inkluderats i förvärvet av varorna och utförseln av dessa varor förvaras i tre år från ingången av året efter det år då varorna utfördes.

Denna lag träder i kraft den 20 . Bestämmelserna i 124–126 och 209 r § träder dock i kraft först den 1 juli 2023.

Om en såld vara har levererats, ett gemenskapsinternt varuförvärv har gjorts eller skyldigheten att betala skatt för en importerad vara med stöd av 87 § har uppstått före ikraftträdandet av denna lag, tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Återbäring enligt 125 § kan dock sökas tidigast den 1 januari 2024.

2.

Lag

om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996) 25 a § och mellanrubriken före den, sådana de lyder, 25 a § i lag 524/2017 och mellanrubriken före den i lag 586/1997, samt *fogas* till lagen en ny 23 a § som följer:

Återbäring av skatt till andra än de skattskyldiga

23 a §

Vad som föreskrivs i 125 § i mervärdesskattelagen tillämpas också när ett allmännyttigt samfund enligt 4 § i den lagen eller ett religionssamfund enligt 5 § i den lagen har fört ut varor från en annan del av Finland till landskapet Åland eller från landskapet Åland till en annan del av Finland eller till en annan medlemsstat, utan att använda varorna före utförseln, för sådan välgörenhetsverksamhet eller filantropisk verksamhet av fortlöpande natur som samfundet bedriver där.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 23 a § träder dock i kraft först den 1 juli 2023.

Om en såld vara har levererats, ett gemenskapsinternt varuförvärv har gjorts eller skyldigheten att betala skatt för en importerad vara med stöd av 87 § i mervärdesskattelagen har uppstått före ikraftträdandet av denna lag, tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Återbäring enligt 125 § i mervärdesskattelagen kan dock sökas tidigast den 1 januari 2024.

3.

Lag

om ändring av 29 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) 29 § 6 mom., sådant det lyder i lag 525/2017, som följer:

29 §

Utomstående allmänna skyldighet att lämna uppgifter

Tullen ska till Skatteförvaltningen dagligen lämna de uppgifter i tulldeklarationer och förtullningsbeslut som är behövliga för tillsynen över den mervärdesbeskattning av varuimport som Skatteförvaltningen svarar för enligt 157 och 160 § i mervärdesskattelagen samt ändringar i uppgifterna. Tullen ska också lämna uppgifter om sådana allvarliga eller återkommande överträdelse av tullagstiftningen som den skattskyldige gjort sig skyldig till och som behövs för tillämpningen av 100 a § i mervärdesskattelagen samt de uppgifter som behövs vid tillämpningen av det särskilda förfarandet enligt paragrafen. Uppgifterna lämnas med hjälp av elektronisk dataöverföring.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om skatt på vissa försäkringspremier

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966) 1 § 2 mom., sådant det lyder
i lag 588/1986, som följer:

1 §

Fria från skatt är sådana försäkringspremier som grundar sig uteslutande på person-, kredit- eller återförsäkringsavtal, på försäkringsavtal enligt patientförsäkringslagen (948/2019), på avtal om transportförsäkring av vara som exporteras, importeras eller transiteras eller på avtal om försäkring av huvudsakligen i utrikesfart använt sjö- eller luftfartyg eller annan rörlig transportmateriel.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

Helsingfors den 24 november 2022

Statsminister

Sanna Marin

Finansminister Annika Saarikko

1.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mervärdesskattelagen (1501/1993) 94 § 1 mom. 12 punkten samt 126 och 209 r §, sådana de lyder, 94 § 1 mom. 12 punkten i lag 305/2016, 126 § i lag 1359/2009 och 209 r § i lag 417/2022, samt
fogas till 94 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 1218/1994, 1486/1994, 763/1999, 940/1999, 935/2004, 1359/2009, 1392/2010, 1202/2011, 305/2016 och 417/2022, en ny 15 a-punkt, till lagen en ny 124 §, i stället för den 124 § som upphävts genom lag 1486/1994, samt en ny 125, § i stället för den 125 § som upphävts genom lag 1359/2009, och en ny mellanrubrik före den paragrafen som följer:

Gällande lydelse

94 §
Skattefri är import av följande varor

12) varor som är tullfria enligt artiklarna 3–22, 54–56, 59, 60–65, 74–103, 106, 112 och 113 samt varor som är tullfria enligt artikel 43 och som avses i punkt B i bilaga II i rådets förordning (EG) nr 1186/2009 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse (*tullfrihetsförordningen*),

Föreslagen lydelse

94 §
Skattefri är import av följande varor

12) varor som är tullfria enligt artiklarna 3–22, 54–56, 59, 74–103, 106, 112 och 113 samt varor som är tullfria enligt artikel 43 och som avses i punkt B i bilaga II i rådets förordning (EG) nr 1186/2009 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse (*tullfrihetsförordningen*),

15 a) varor som enligt artiklarna 60–65 i tullfrihetsförordningen är tullfria, under förutsättning att varorna har erhållits kostnadsfritt,

124 §
Om ansökan om återbäring gäller hela kalenderåret eller slutet av det ska återbäringsbelopp under 50 euro inte återbäras. I andra fall betalas återbäring inte, om återbäringsbeloppet understiger 400 euro.

Samfund som bedriver internationell välgörenhetsverksamhet och filantropisk verksamhet

125 §

Till ett allmännyttigt samfund enligt 4 § och ett religionssamfund enligt 5 § återbärs den skatt som inkluderats i förvärv av sådana varor som samfundet har fört ut ur gemenskapen, utan att använda varorna inom gemenskapens territorium, för sådan välgörenhetsverksamhet eller filantropisk verksamhet av fortlöpande natur som samfundet bedriver utanför gemenskapen.

Förutsättningen för återbäring är att återbäringsbeloppet är minst 400 euro.

Skatten återbetalas kvartalsvis på basis av en ansökan som gjorts till Skatteförvaltningen. Den skatt som inkluderats i förvärv hänförs till den ansökningsperiod under vilken varorna fördes ut ur gemenskapen. Ansökan ska göras inom ett år från det att varorna fördes ut ur gemenskapen.

Skatteförvaltningen bestämmer närmare om de uppgifter som ska ingå i ansökan och om de handlingar som ska fogas till ansökan samt om den lagerbokföring som sökanden ska hålla.

Om skatt har återburits till för stort belopp, kan det överstora skattebelopp som återburits dras av från ett skattebelopp som återbärs senare.

126 §

Gäller ansökan om återbäring hela kalenderåret eller slutet av det ska återbäringsbelopp under 50 euro inte återbäras. I andra fall betalas återbäring inte, om återbäringsbeloppet understiger 400 euro.

126 §

Vad som i 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga tilllämpas också på den som är berättigad till återbäring enligt 125 §.

När ändring söks i ett beslut som fattats med stöd av 125 § räknas tidsfristen för begäran om omprövning från utgången av det kalenderår som omfattar den period som berörs av beslutet.

209 r §

En faktura som ligger till grund för en ansökan enligt 128, 129 och 129 a–129 c § ska förvaras i tre år från ingången av året efter fakturans betalningsdag.

209 r §

En faktura som ligger till grund för en ansökan enligt 128, 129 och 129 a–129 c § ska förvaras i tre år från ingången av året efter fakturans betalningsdag. I fråga om en ansökan enligt 125 § ska de handlingar som verifierar beloppet av den skatt som inkluderats i förvärvet av varorna och utförseln av dessa varor förvaras i tre år från ingången av året efter det år då varorna utfördes.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 20 . Bestämmelserna i 124–126 och 209 r § träder dock i kraft först den 1 juli 2023.

Om en såld vara har levererats, ett gemenskapsinternt varuförvärv har gjorts eller skyldigheten att betala skatt för en importerad vara med stöd av 87 § har uppstått före ikraftträdandet av denna lag, tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Återbäring enligt 125 § kan dock sökas tidigast den 1 januari 2024.

2.

Lag

om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996) 25 a § och mellanrubriken före den, sådana de lyder, 25 a § i lag 524/2017 och mellanrubriken före den i lag 586/1997, samt *fogas* till lagen en ny 23 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Återbäring av skatt till andra än de skattskyldiga

23 a §

Vad som föreskrivs i 125 § i mervärdesskattelagen tillämpas också när ett allmännyttigt samfund enligt 4 § i den lagen eller ett religionssamfund enligt 5 § i den lagen har fört ut varor från en annan del av Finland till landskapet Åland eller från landskapet Åland till en annan del av Finland eller till en annan medlemsstat, utan att använda varorna före utförseln, för sådan välgörenhetsverksamhet eller filantropisk verksamhet av fortlöpande natur som samfundet bedriver där.

Tidsmässigt hänförande

(upphävs)

25 a §

När det är fråga om införsel från landskapet Åland till en annan del av Finland eller från en annan del av Finland till landskapet Åland, hänförs den skatt som ska betalas till Skatteförvaltningen på införseln oberoende av bestämmelserna i 135 a § 2 mom. i mervärdesskattelagen till den kalendermånad under vilken skyldigheten att betala skatt har uppkommit enligt 87 § i mervärdesskattelagen.

Trots vad som föreskrivs i 141 § 4 punkten i mervärdesskattelagen, hänförs avdraget för

Gällande lydelse

*den skatt som avses i 1 mom. till den kalender-
månad under vilken skyldigheten att betala
skatt har uppkommit.*

Föreslagen lydelse

*Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens
23 a § träder dock i kraft först den 1 juli 2023.*

*Om en såld vara har levererats, ett gemen-
skapsinternt varuförvärv har gjorts eller skyl-
digheten att betala skatt för en importerad
vara med stöd av 87 § i mervärdesskattelagen
har uppstått före ikraftträdandet av denna
lag, tillämpas de bestämmelser som gällde vid
ikraftträdandet.*

*Återbäring enligt 125 § i mervärdesskattel-
agen kan dock sökas tidigast den 1 januari
2024.*

3.

Lag

om ändring av 29 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) 29 § 6 mom., sådant det lyder i lag 525/2017, som följer:

Gällande lydelse

29 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter

Tullen ska till Skatteförvaltningen dagligen lämna de uppgifter i tulldeklarationer och förtullningsbeslut som är behövliga för tillsynen över den mervärdesbeskattning av varuimport som Skatteförvaltningen svarar för enligt 157 och 160 § i mervärdesskattelagen samt ändringar i uppgifterna. *Detta gäller dock inte införsel mellan landskapet Åland och en annan del av Finland.* Tullen ska också lämna uppgifter om sådana allvarliga eller återkommande överträdelser av tullagstiftningen som den skattskyldige gjort sig skyldig till och som behövs för tillämpningen av 100 a § i mervärdesskattelagen samt de uppgifter som behövs vid tillämpningen av det särskilda förfarandet enligt paragrafen. Uppgifterna lämnas med hjälp av elektronisk dataöverföring.

Föreslagen lydelse

29 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter

Tullen ska till Skatteförvaltningen dagligen lämna de uppgifter i tulldeklarationer och förtullningsbeslut som är behövliga för tillsynen över den mervärdesbeskattning av varuimport som Skatteförvaltningen svarar för enligt 157 och 160 § i mervärdesskattelagen samt ändringar i uppgifterna. Tullen ska också lämna uppgifter om sådana allvarliga eller återkommande överträdelser av tullagstiftningen som den skattskyldige gjort sig skyldig till och som behövs för tillämpningen av 100 a § i mervärdesskattelagen samt de uppgifter som behövs vid tillämpningen av det särskilda förfarandet enligt paragrafen. Uppgifterna lämnas med hjälp av elektronisk dataöverföring.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om skatt på vissa försäkringspremier

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966) 1 § 2 mom., sådant det lyder i lag 588/1986, som följer:

Gällande lydelse

1 §

Fri från skatt är försäkringspremie, som grundar sig uteslutande på person-, kredit- eller återförsäkringsavtal, på försäkringsavtal enligt patientskadelagen (585/86), på avtal om transportförsäkring av vara som exporteras, importeras eller transiteras eller på avtal om försäkring av huvudsakligen i utrikesfart använt sjö- eller luftfartyg eller annan rörlig transportmateriel.

Föreslagen lydelse

1 §

Fria från skatt är sådana försäkringspremier som grundar sig uteslutande på person-, kredit- eller återförsäkringsavtal, på försäkringsavtal enligt *patientförsäkringslagen* (948/2019), på avtal om transportförsäkring av vara som exporteras, importeras eller transiteras eller på avtal om försäkring av huvudsakligen i utrikesfart använt sjö- eller luftfartyg eller annan rörlig transportmateriel.

Denna lag träder i kraft den 20 .